

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 69.

W KRAKOWIE DNIA 30 SIERPNI 1818 Roku WNIĘDZIELĄ

— z Krakowa. —

Ogłoszony tu drukiem został następujący *Przepis Porządku, do Uroczystego złożenia Konstytucyi, przez Wysoką Komiszyą Organizacyjną, od Trzech Najjaśniejszych Dworów ustanowioną.*

W dniu 6 Września r. b. o godzinie tejże rana, Zgromadzeni Reprezentanci, po skończonym Nabożeństwie w Kościele Stey Anny, udadzą się wraz z Senatorem do zagajenia Zgromadzenia od Senatu wyznaczonym, do Sali Szkół Gymnazyalnych, gdzie Senator zagajający, odczytawszy Akt zwoławczy, i dopełniwszy Przepisów Rozdziału III. Statutu o zgromadzeniach Politycznych, wezwie Reprezentantów do Obioru Prezydować mającego w Zgromadzeniu. — Obrany Prezydujący, wezwie dwóch Reprezentantów na Assessorów, i jednego na Sekretarza.

Po czem oddany zostanie Przez jednego z Delegowanych Senatorów, Exemplarz Oryginalny Konstytucyi rozwiniętej w języku Francuzkim wraz z dwiema tłumaczeniami teyże, w językach Polskim, i Łacińskim; w celu przeczytania i przeko-

nania się, czyli pomienione tłumaczenia, względnie Oryginatu zgodnie są oddane.

Agdy ta czynność odbyta zostanie, Senat o tem uwiadomiony przez Prezydującego zgromadzenia Reprezentantów, doniesie Wysokiey Komiszyi Organizacyney, która dzień uroczystego oddania karty Konstytucyney przeznaczy.

W tym dniu Solennym, porządek w Izbie Reprezentacyney będzie zachowany, iak następuje:

1. W lewym końcu Sali Prezes Senatu po prawey, Prezydujący zaś w Zgromadzeniu po lewey stronie, zabiiorą miejsca na przeciwko trzech Pełnomocnych Kommissarzy, Sekretarze: Jeneralny Senatu, i Seymowy, będą między innymi swoje, nie co niżej przy swoich Prezesach.
2. Na stronie Prezesa Senatu Rządzącego Senat, na stronie zaś Prezydującego w Zgromadzeniu, Reprezentanci miejsca swoje zasięda. — Tak za tem, iako za Senatem pomieszczone zostaną Władze Miasta wolnego Krakowa, i korporacyo udział do Reprezentacyi biorące, w ko-

lei przez Ustawę porządkową Rang przepisanej.

3 Miejsca za Kommissarzami i za Prezesami, będą zostawione dla Dam i Obywateli.

4 Gdy Reprezentanci wraz z swym Prezydującym (miejsca zwyż wskazane zasięda.

Prezydujący w Zgromadzeniu po godzinie 8mej rozkaże otworzyć Salę, do której Kapituła, Sąd Appellacyjny, Akademia, i Sąd I Instancyi, iakoż Damy i Obywatele wszedłszy, zabiorą miejsca Im oznaczone — Pozem Prezydujący Zgromadzenia, delegować będzie jednego Członka do Senatu (z oświadczeniem, że Izba tegże przyiągotowa.

5 Prezes Senatu przybywszy z Senatorami i Sekretarzem Jeneralnym do Izby Reprezentantów, obejmie miejsca wyżej wskazane.

6 Prezes Senatu i Prezydujący w Zgromadzeniu, Delegować kęda dwóch Senatorów i dwóch Reprezentantów, do zaproszenia Kommissarzy Pełnomocnych, i wprowadzą Ich do Sali obrad wraz z Półkownikiem Komendantem Miłicyi, Intendentem Policyi, i dwoma Offycyrami od służby honorowej, którzy Pełnomocnych Kommissarzy przyymą przy drzwiach Sali.

Rezydenci przy Senacie Rządzącym Miasta wolnego Krakowa akkredytowani, mają oddzielne dla siebie miejsca, obok Kommissarzy Pełnomocnych, a na przeciwko Nich Kommissarze Demarkacyjni.

7 Po głosach Kommissarzy Pełnomocnych, karta Konstytucyina przez Sekretarza

Wysokiey Kommissyi Organizacyney Prezydującemu Kommissyi przedstawiona, oddaną będzie przez tegoż, w Ręce Prezesa Senatu i Prezydującego w Zgromadzeniu Reprezentantów, którzy ją wraz z Senatem i Reprezentantami podpiszą.

Po takowych pódpisach zwróconą zostanie przez pomienionych Prezesa Senatu i Prezydującego, Kommissarzom Pełnomocnym, którzy podpisy te poświęcają.

Nakoniec oddaną zostanie Konstytucyia Oryginalna i Tłómaczona na Ręce Prezesa Senatu, do złożenia Jej w Archiwum Rządu.

8 W chwili kiedy to oddanie Karty Konstytucyiney dzieć się będzie, odezwą się wszystkich Kościołów Dzwony, i wystrzały z Dział ten uroczysty Akt ogłaszające.

9 Protokół Aktu tego sporządzony przez Sekretarza Wysokiey Kommissyi Organizacyney, będzie podpisany przez Pełnomocnych Kommissarzy, Prezesa Senatu, i Prezydującego w Zgromadzeniu Reprezentantów.

10 Prezes Senatu w Imieniu Ludu wolnego Rzeczypospolitey Krakowskiey, i Prezydujący w Zgromadzeniu w głosach swych oświadczą Najeuzsze Dziękui Naywspanialszym Protektorom za udzieloną Tarczę ich Swobód i Zakład szczęścia, a potych skończonych oddanym zostanie Pełnomocnym Kommissarzom upominek, którym Rząd wolnego Miasta Krakowa pamięć Ich Prac dla Dobra kraiu tego pociętych, uwiecznić postanowić.

11 Rozwiązane tym sposobem Zgromadze-

nie Reprezentantów, ukończy ten Akt uroczystym w Kościele Farnym Panny Maryi. Nabożeństwem.

12 Cechy wszystkie zgromadzą się w Rynku o godzinie sioły rano i stać będą w porządku; począwszy od rogu ulicy Stey Anny aż do Kościoła Panny Maryi.

Szkoly wszystkie zebrane, będą stały porządkiem uszykowane w ulicy Stey Anny.

13 Gdy Zgromadzenie Reprezentantów z Prezydującym wychodzić będzie z Sal Obrad do Kościoła, poprzedzi to wyjście następujący porządek:

a) Wszyscy Urzędnicy i Offycyaliści przy Senacie Rządzącym i przy Sądach obydwóch Instancyi

b) Woytowie Gmin.

c) Prezes Trybunału I. Instancyi z Sędziami teyże Instancyi.

d) Rektor Uniwersytetu z Professorami.

e) Prezes Appellacyi z Sędziami tegoż Trybunału, i Sędziami Pokoju.

f) Kapituła łącznie.

g) Reprezentanci.

h) Senatorowie łącznie.

i) Prezes Senatu na prawey, a Prezydujący w Zgromadzeniu na lewey ręce.

k) Pułkownik Kommandant Milicyi z czterema Offycyerami do służby honorowej w ten dzień kommanderowanymi, którzy otaczać będą trzech Pełnomocnych Kommissarzy i Rezydentów.

14 Milicyia będzie formować parady w Kościele; Oddział Milicyi Ruchomey będzie strzegł porządku przed Kościołami.

15 Intendent Policyi wraz z Szefem Oddziału Milicyi Ruchomey i Rewizorowie,

pilnować będą wszelkiego Porządku tak przed Salą Zgromadzenia Reprezentantów, iako i przed Kościołem Panny Maryi.

16 W Kościele miejsca dla Pełnomocnych Kommissarzy, dla Senatu, dla Reprezentantów i dla Magistratur, będą przygotowane i zatrzymane, do których doprowadzać i one wskazywać będzie Intendent Policyi, wraz z śwetmi (podwładnemi).

17 Woytowie Gmin obwieszczą wszystkich Właścicieli i Mieszkańców w Domach, aby Miasto było tego dnia w Wycieczce oświecone.

18 Milicyia Główna Wartę utrzymująca, wystąpi z honorami przed idącymi Kommissarzami Pełnomocnymi do Sal Reprezentantów, to jest: zprezentowaniem Broni i uderzeniem Marszu, równie przed Senatem idącym do Izby Reprezentantów, wystąpi, zprezentuje Broni i Marsz uderzy. — Tak sama Główna Warta przed idącymi do Kościoła z Izby Reprezentantów, gdy się rozpocznie, cała Parada, wystąpi, i stać będzie pod Bronią; za zbliżeniem się Senatu i Kommissarzy Pełnomocnych prezentuje Broni, i Marsz uderzy.

19 Policyiia dostrzegać będzie, aby w ten moment, ani na Ulicy S. Anny, ani w Rynku żadne powozy nie przejeżdżały, które tylko na bojach w ulicach stać mogą. — W Krakowie d. 21 Sierpnia 1813.

Mieroszewski, Sek. J. S.

Z Petersburga 12 Sierpnia d. k.

Hrabia Leon Potocki Szambelan J. C. Mości i Radca Stanu Cesarstwa Rossyjskiego, za powrotem swym z Rzymu, gdzie odbył szczególnie siebie poleconą missyją,

mianowany został Rzeczywistym Radcą Stanu.

Putkownik wojsk Polskich, Chlusowicz, otrzymał order S. Anny 2giej klasy

Okręt Rurik po trzyletniej podróży o koto kuli ziemskiej pod dowództwem Kapitana Kotzebue powrócił d. 19. b. m. do Kronstadt.

Z Londynu d. 11 Sierpnia.

Jutro obchodzona będzie w Brighton rocznica urodzin Xcia Reienta.

Lord Castlereagh z strony Angielskiej, a Xze Richelieu z Francuzkiej wyiada na początku Wrzesnia na przod do Bruxelli, a potem na zjazd do Akwisgranu. Brat Lorda Castlereagh, Lord Stewart, odjechał zjazd na powrot na swoje poselstwo do Wiednia, a Xze Wellington do Francyi.

W. Xze Rossyyski Michał w podrozy swojej przez Anglią, przybył d. 4 b. m. do Edinburga, zabawił tam do 9 i udał się do Irlandyi.

Z powodu częstych i potajemnych naradzeń Dyrektorów Wschodnio-indyjskiej kompanii, wnoszą niektórzy, iż rzeczona kompania ustąpić chce koronie pod pewnymi warunkami swoje posiadłości w wschodnich Indiach. Gdy o tem w pewnym klubie w gospodzie Londyńskiej mówiono, rzekł, Lord C... Skoro ci Panowie ziedliż woła mięso i szpik z kości wyszali, nie zechce zapewne kray pozostałej skóry wyprawisc.

Strona opozycyjna chce wniesć do parlamentu, aby żadnemu z zoonatych Xiążąt Domu Królewskiego nie wolno było za granicą mieszkać, iako też aby zabroniony był prywatnem osobom wyjazd z kraju gdyż w przeciągu 3 miesięcy wyjechało przeszło 2000 rodzin z królestwa do obcych

Jedna z Amerykańskich gazet z Wenezueli donosi, iż napad Jenerala powstańców Bermudez na Kumana nie udał się i że utracił tam 200 ludzi; dalej, że Jeneral Bolivar stoi przy S. Fernando z 4 [do 5000 ludzi, i że deszcze polożyły koniec wojennem tam działaniom; że Bolivar po przegranej bitwie pod Calabozo, cofnął się do Augustina; że Wódz królewskiego woyska Morillo ciągle i szczerdła swoich ran znajduje się w Walencyi.

Ostatnie listy z Jamajki donoszą co następuje: — Połączona flota powstańców pod Brionem i Aury znajduje się w tej chwili pod wyspą S. Bartomeja i odpłynie w tym tygodniu dla napastowania brzegów Hiszpańskich. Składa ona się z 22 okrętów dobrze ubrojonych i ludem osadzonych. Eskadra Hiszpańska znajdujaca się w Grenadzie jest także dosyć liczna. Z Guiany mamy tu doniesienia do 5 Maia. Pułk złożony z 400 Anglików udał się do S. Fernando. Niemamy dotąd wiadomości o zaszczytnej w d. 17 Kwietnia pod S. Carlos bitwie. Wiemy tylko, iż do 5 Maia nie o niej w Karakasie oznaymiono, co zdanie się okazywać, iż nie była pomyślnością woyska Królewskiego. Wielu Hiszpanów zatłwiwszy swoje interesa, przenieśli się na naszą wyspę, oczekując dalszych rozkazów. „

Rzut oka na Indie Wschodnie.

Wojna w Indiach Wschodnich tak obchodzi Rząd Angielski, i wielu jego poddanych, iż należy mieć wdzięczność pisarzom, którzy dokładniejszą podają nam wiadomość o rozległych tamiecznych krajach. Jeden z nich wystawia statystyczne

pelltyczny ich obraz, a którego następujące celniejsze wyjątki kładziemy. Wielki półwysp, zwany popolicie Indostanem, składa się z 3 prawie równych części. Jedna podlega zupełnie Wielkiej Brytanii, druga, opłaca iey Karacz, i zostaje pod bezpośrednią iey opieką, trzecią jest udzielną. Indyje Angielskie rozciągają się od źródeł Gangesu, aż do uyscia tej rzeki, po nad całym brzegiem Koromanjelu i wzdłuż większej części brzegów Malabar-skich, i prawie zupełnie kraje hołdownicze otaczają. Indyje hołdownicze mają 4 znaczniejszych rządców. Jeden z nich: (Raiah w Berar), jest w ręku Anglików; Dway (Scindiah i Holkar) zawarł pokój, a czwarty (Peishwa) prowadzi wojnę. Zabranie pierwszego w niewolę, nie skłoniło atoli wojska iego do poddania się, a traktaty z dwoma innymi łatwie zerwane być mogą. Udzielne Indyje są najwięcej zajęte przez nieregularne milicys, znane pod nazwiskiem Pindaresów, które pustosząc kraj, ustawicznie przestraszają mieszkańców, i często w prowincyach, podległych Anglii, bogatą zdobycz zabierają. Chce zatem Anglia w teraźniejszej wojnie wytepić te gordy, tem niebezpieczniejsze, iż są bitne, liczne i zawsze gotowe pomagać każdemu Xiążęciu Indyjskiemu, który im łupy obiecuje. Taktyka wojenna i sztuka rządzenia nadają Anglikom przewagę w tych rozległych krajach, a kiedy jedna ręka całym ich wojskiem i wszelkimi środkami kieruje, tymczasem przeciwnicy ich, każdy oddzielnie działając, nie dążą do wspólnego i powszechnego celu.

Według kalendarza Kompanii Wschodnio-Indyjskiej z roku 1816, Jeneralne

Wielkorządztwo taweczne utrzymuje dwunastu aientów w partach Angielskich, za granicą zaś dziewięciu, a mianowicie: w Haracie, w Bassorze, Kanizze, na Przylądku Dobrey Nadziei, na wyspie Malcie, w Rio Janeiro, w Wiedniu, i t. d. Wojsko Bengalskie ma liczny sztab Jenerałów, 11tu Jenerałów-Poruczników, 30 Jenerałów-Majorów, 26 Pułkowników, i 67 Podpułkowników. Jazda składa się z 8miu pułków Seapolanów (krajowców) pod rozkazami jednego Jenerała Porucznika i trzech Jenerałów-Majorów, piechota zaś z 30 pułków krajowców, i jednego pułku Europejskiego. Do tego liczy się pułk artylleryi, korpus inżynierów, korpus inwalidów, i korpus kadetów, tudzież znakomita liczba lekarzy. Siła morską, składa się z 14tu okrętów różney wielkości. Wojsko rządztwa Madraskiego, liczy prócz sztabu jeneralnego, 12 Jenerałów - Poruczników, 19 Jenerałów Majorów, 8 pułków jazdy krajowej, 24 pułków piechoty krajowej, pułk piechoty Europejskiej, 2 baterie artylleryi, korpus inżynierów, i korpus kadetów i inwalidów. W Rządztwie Bombaj-kiem składa się wojsko z sztabu jeneralnego, z 6 Jenerałów-Poruczników, z 9 Jenerałów-Majorów, z 7 Pułkowników, i z 25 Podpułkowników, tudzież z pułku piechoty Europejskiej, 29 pułków piechoty krajowej, z batalionu morskiego, z batalionu artylleryi, z korpusu inżynierów, z korpusu inwalidów, i z korpusu kadetów. Siła morską ma 16 brygów, szonerów i t. d. Pułkownik pułku Europejskiego, pobiera 1,150, artylleryi 2,050, inżynierów 2,906, jazdy krajowej 1,467, a piechoty krajowej 1,250 funtów szterlingów; w wojsku wice krajowem pobierają więcej, aniżeli

w Europejskiem. Są to atoli powiększy
części samych Europejczykowie, i zapewne
dla tego lepiej płatni, ponieważ służba w
woysku krajowem nie tak jest poważaną,
jak w pułkach Europejskich, lubo wojsko
krajowe co do karności nie jest po-
dleyszem od Europejskiego, co zaś do lic-
by, właściwą siłę potęgi Angielskiej w
Indiach Wschodnich stanowi. Od roku
1804 utworzono Bengalską kasę dla wdów,
a od r. 1806, kasę dla wdów woyskowych.

Handel miasta Kalkutty z Indyami,
Azyją i Europą, rachowano w roku 1814,
na 13,545,160 funtów szterlingów (541 mi-
lionów 306,400 Zł. Pol.) a czysty zysk
999,883 funt. szterl. (23 mili: 995,320 Zł. Pol.).
Wspomniane miasto wraz z okolicą ma 7
mil obwodu, a 2 miliony 225,000 ludno-
ści. Wydać się pięknie na oko, zawiera
mnostwo pałaców, wież wspaniałych i o-
grodów. W środku obok ogromnych ko-
sztownych gmachów, najgustowniej sta-
wianych, widać mizerne chaty z drzewa
bambusowego, a na przedmieściach są
przepyszne domy wiejskie i ogrody mili-
ionowych bogaczy Angielskich. Niepo-
dobna sobie wyobrazić zbytku Europej-
czyków, zwłaszcza urzędników Kompanii
w Indiach Wschodnich. Zaczynają się do
niego wprawiać zaraz z młodu ci, którzy
biorą nauki w szkołach w Kalkucie, i mają
bydź z czasem urzędnikami Kompanii. U-
czeń ma swoy własny dom, pojazd, konie
i blisko 30 służących. Banianie pożyczają
im pieniędzy na 12 od sta, lecz umieją
odbierać te dziesięciokrotnie. Dłużnik ni-
gdy aż do śmierci nie wychodzi z mocy
Baniana, który albo sam, albo przez swo-
ich pomocników, udaje się za nim do in-
nych miast, gdzie został umieszczony, i

częstokroć ma wielki wpływ na tego urzę-
dowanie. Wreszcie, staw Indyy nie jest
najlepszym, lud podmienić się zupełnie w
stosunku do dawnych czasów, i nie ma
dobrych obyczajów. — Wszystko to jest
skutkiem nędzy i okrutnych ucisków, bar-
dziej ze strony krajowych Panów, aniżeli
Europejczyków, których nie masz tyle w
Indiach, aby naród zubożyć mogli. Bra-
minowie przytadają się najwięcej do
nędzy i zepsucia obyczajów. Zaczyna ato-
li oknać różnica stanów; adaje się, iż w
opinii ludu zajdzie odmiana. Pełno jest
tam różbojników i złodziei; włościanie
są ubodzy, uboich Zamindarzy nie widać.
Piękne nowy zamienily się w pustynie
Sądzić jednak wypadła, iż Kompania
Wschodnio-Indyjska użyje zaradczych
środków.

Z Akwisgranu d. 16 Sierpnia. 1815

Podług najnowszych wiadomych
lanych doniesień z rzędów w saskich Monar-
chów w naszym mieście dopiero ku koń-
cowi Września nastąpi. Do czynienia
służby urządzony batalion gwardyi, nie
6gosiak było oznaczone, ale 18 Września
tu przybędzie.

Z Londynu przybył tu wysłaniec dla
napięcia mieszkań dla posłów Angielskich;
lecz za drogie mu się zdawały, nie niał za-
dnego, wziął tylko ich opis i obiecał z
nowem rozkazem za 10 dni powrócić. An-
gielicy znajdują tu nader wielką trudność
w dostaniu mieszkania; niedawno Angiel-
ska jedna rodzina obiecała za domów
zależnych, a nigdzie nie znalazła mie-
szkania; nie dla tego żeby nie było miej-
sca, ale dla tego, iż Anglicy zwykli się
zawczasu o wszystko, a nawet o stół go-
dzić i targować. — Nie jeden Akwisgran-

szk wzięte w tym roku więcey czynszu z swego domu, niżeli ten go kosztował. — P. Rotschild, bankier Paryżki, ziedzieł razę z Bankierem Londyńskim P. Baribus. Ostatni, jak mówią, pisał tu miłośkając z którego płać szczęśliwie po 1840 r.

Wspomniacie się nieraz o wielkim tu napływie ludzi dla widzenia tutaj S. Świętości, sądziemy zatem, iż miło będzie Czytelnikom poznać obszerniejszą wiadomość o pokazywanych i zachowywanych w tutajszym katedralnym kościele Relikwiiach. Wielkie pokazywane są co 7 lat od d. 10 do 24 Lipca pielgrzymom, oprócz tego czasu zachowane są w srebrnej wyzłacanej skrzyżni, na której wierzchu wyobrażeni są Chrystus, Maryja, 12 Apostołów i historia życia Chrystusa. Tę S. Świętości jest cztery. 1) Biała suknia Najświętszej Panny, w której wstąpiła w Betleem Zbawiciela na świat wydała. Jest ona bawełniana i około 6 stóp długa, co popiera listy Nicefora i Epifanusa, że Maryja była wzrostu wysokiego. Suknia ta pokazywana bywa rozkładowana, a inne sztuki zfoldowane. 2) Święte Pieluszki, z suknią ciemno żółtą. 3) Chusta S. Jana, na której mu głowę odcięto; widać jeszcze na niej krew; jest z płótna cienkiego w wielkości prześcieradła. 4) Chusta, którą Jezus Chrystus na krzyżu był opasany; pokazują się jeszcze na niej znaki S. Krwi; jest z grubego płótna. Przy każdym konczącem się wystawieniu dawana jest błogosławieństwo. Małe Relikwii nie dla tego są małe nazwane, ażeby mniejszego były znaczenia, ale dla tego, że są mniejsze od powyższych czterech. Chowane są w srebrnych i wyzłacanych naczyniach w zakrystyi, i w czasie wystawienia pokazy-

wane są od 2 do 3 godzin po południu, a podczas Bożego Ciąta z choj. i, nieszczęsne są podczas procesyi nieszporniey pomieszcie. Małe (Relikwii są: 1) Końiec gwoźdźca, którym Chrystus na krzyżu był przybity. 2) Kawatek S. Krzyża. 3) Zęb S. Katarzyny. 4) Ręka Karola Wielkiego od łokcia aż do ramienia. 5) Końiec, na palec grubego powroza, którym ręce Chrystus, podczas jego męk do krzyża, były przywiązane. 6) Skrzynka, w której znajduje się ciało S. Męczennika Leoparda, który z rozkazu Cesarza Juliana w roku 303 po narodzeniu Chrystusa ścięty został. W teyże skrzynce znajduje się reszta kości Karola Wielkiego. 7) Skorzaany pas Zbawiciela. Końce jego zlepiane są białą gliną i pieczęcią Konstantyna Wielkiego opieczętowane. 8) Kawatek trzciny, która spotwarzano Zbawiciela i kawatek chustki, którą twarz jego w S. Grobie była nakryta. 9) Włosy S. Jana Chrzciciela. 10) Zebro S. Szczepana. 11) Kosąg 2 1/2 stopy wysoki S. Piotra i ogawo lancucha na prawey ręce, którym był okuty. 12) Kosztownemi nierzniętymi kamieniami osadzone pudełko, w którym znajduje się ziemia ze krwią S. Szczepana, i jego prochy, na której Cesarze Rzymscy zwykli byli w Niemczech wykonywać przysięgę. (Tej Relikwii już niema, ponieważ Cesarz Austriacki jako należąca do jego państwa w roku 1794 podczas zaburzeń do Wiednia wywieść kazął. 13) Żłota drogiemi kamieniami wysadzana skrzynka z częścią ręki S. Szymona. 14) Część ręki do łokcia Karola Wielkiego. 15) Księga S. Ewangelii w srebrnej i wyzłacanej oprawie; karty iey są z sztucznie wyprawionej kory drewnianej, a Ewangelie w łacińskim języku pisane.

(Na 15) Złoty zładź kładli Rzymacy Królówie podczas przysięgi palce; lecz taki sam los ią spotkał, iak Nr. 12) 16) Skrzynka szmelcem ozdobiona, w której, a) kawał gąbki, którą Zbawiciel na Krzyżu był napoiony, b) Jedno cienie z korony cieniowej; c) Kosa Kapłana Zacharyasza, oycy S. Jana Chrzyciciela; d) Ząb Indyjskiego Apostoła Tomasza; e) Włosy Apostoła Bartłomieja. 17) Znaczna sztuka drzewa Krzyża S. 18) Czaszka Karola Wielkiego w pięknie wyrobionem popiersiu. 19) Trąbko do polowania Karola Wielkiego z zębami słonowego, z czerwono aksamitnym pasem, 2 stopy długim, a 6 cali szerokim. 20) Miecz Karola Wielkiego w miedzianej pachwie, 31/2 stopy długi, 2 cale szeroki, którym Cesarze po koronacyi bywałi opasani i rycerzów pasowali. (Takiż los spotkał, iak Nro. 12 i 15). 21) Skrzynka słonowej kości z prochami S. Męczennika Biskupa Speo. 22) Skrzynka srebrna, w której głowa Męczennika Anastazego i inne Relikwie. 23) Biały piócienny pas Maryi, na końcach czerwony. 24) *Agnus Dei* z napisem: *Consecratum per Eugenium 4um Anno Domini 1434.* 25) Iglą sztyty obraz Maryi z Węgier przywieziony, wyobrażający pod iey opieką Matzeństwo Królewskie (Robotą przechodzi najpiękniejsze malowanie.) 26) Krzyż złoty drogiemi kamieniami wysadzany przez Casarza Lotara darowany, z Agatem i napisem: *Christe adjuva Lotharium Regem.*

Z *Bruxelli* d. 13. *Sierpnia.*

Dwór przybędzie w Wrześniu z Hagi do *Bruxelli*, za którym ziada tu postowie ograniczeni.

Nowe urodzony syn Królewicza Na-

stępcy tronu otrzymał na Chrzcie imiona *Wilhelm Alexander Konstanty Mikołaj Michał.*

Kto tylko do 38 wygnańców Francuzkich nie należy i prosi opowrót do Francyi, otrzymuje go bez trudności w przebaczającym liście Królewskim. Ministrowie rozciągają dosyć daleko to przebaczenie i otrzymali go już PP. Bertrand, Chazel, Bonnel, Dubois - Dubay i Cambaceres. W większej części departamentów zachodzi podobna łagodność względem powracających, od których nie żądają iak tylko poddania się konstytucyjnemu rządowi. W kilku tylko okazał się jeszcze prefekci surowemi, a zwłaszcza ci, którzy byli naypodleysemi służkami Bonapartego.

Z strony Francuzkicy mianowanemi już są dowodcy w twierdzach Thionville, Montmedy, Longwi i Sedan, skoro wojska sprzymierzone z nich ustąpią. Gdyby liniowe wojska na ich osadzenie nie wystarczyły, małą bydź gwardyie narodowe do tego użyte.

Xże Wellington powracający z Anglii obezrzal twierdze Menin, Iperu, Ostendę i Nieuport, a dziś tu jest oczekiwany.

Z *Sztokholmu* d. 11 *Sierpnia*

Mamy tu wiadomość, iż Król z Następca tronu d. 6 o godzinie 9 w wieczor przeiechali w podróży swoiey do Norwegii przez miasto Oerebro o 20 mil stąd. Król nie chcąc przerywać robot rolnika przeiechał trzy pierwsze stąd stacye własnymi końmi. Kawaler Coupe do St. Donat, podpułkownik w służbie Francuzkicy, który służył dawniey pod J. K. Meią i przez Londyn tu przybył, oddał Królowi przed wylazdem Zbior swiech wierszew, które Następcy tronu przypisał

DODATEK

DO N° 69.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 30. SIERPNIĄ 1813 ROKU W NIEDZIELĘ.

Z Berlina d. 18 Sierpnia.

J. Królewicowska. Mość Następca tronu powrócił wczoraj w południe, w towarzystwie Pułkownika, Sack, w dobrym zdrowiu z Peterzburga do stolicy tutejszej.

Z Paryża d. 12 Sierpnia.

Król podpisał umowę małżeńską między Hr. Cazes, Ministrem policji, terażniejszym Księżem Glücksburga, i Panną St. Aulaire, a zaślubienie nastąpiło wczoraj w kaplicy izby Parów. Matka Panny młodej, Księżna Brunswicko - Bevern, stawiona była d. 8 przed Królem i jego rodziną. Król podpisał niemniej umowę małżeńską między Admiralem Truguet i Panną Leffreau.

Przybyły niedawno pod nasze brzegi korsarski okręt z Buenos - Ayres, przywieść miał listy do naszego rządu, w których rząd tej Rzeczypospolitej uprasza o uznanie swej niepodległości, czego iednak rząd nasz, iak zapewniamą nie uczyni.

Generał Canuel, który dwa razy pisał do Króla, tak ściśle jest w więzieniu trzymany, iż nikt nie może się z nim widzieć. Sprawa tego odbywa się w sądzie policji poprawczej.

Baron Vitrolles, 'pochodzący z niższej klasy ludzi (wnukiem iest oberżysty w Alpach), sekretarz rady Ministrów, Minister stanu i członek tajney rady Królewskiej, posiadający razem 80,000 fr. płacy, wszystkie razem urzędy i dochody poświęcił nikczemney intrydze! Mieciał go bydź współautorem rzekomego od Francuzów do sprzymierzonych Monarchów adresu, aby raczyli się zatrudnić wewnątrz Francji urzędzeniem. Sekretarz tego P. Lafitte iest uwięziony; spodziewają się, iż iego i P. Vitrolles wyznaczą, do którego będzie; zapewne pociągnięty, wydadzą nakeniec autorów rzeczonego adresu i nauczą nas, na iaką klasę Francuzów spać ma publiczne zlorzeczeństwo.

Następującą mowę, którą Hr. Artezyi (Brat Królewski Monsieur) na ostatniej radzie Ministrów mieć miał, podają tu za autentyczną: "Nie mogę dłużej ścierpieć tak fałszywego omnie mniemanія, które mi ustawicznie przypisują, mieszając moje imię do wszystkich intryg lub przypisując je osobom moiego orszaku. Wiedzieć potrzeba, iż kto mnie obraża, ten powitać przeciw prawności, a kto powstać przeciw

prawności, ten obraża samego Króla. Jeżeli uwięzione osoby są winne, powinny być ukarane, i żądam, aby iak najsurowiej wina ich była dochodzoną. Jeżeli okażą się niewinnymi, tedy do was należy, Mei Panowie, (Ministrowie) przywrócić im w całej świetności sławę. — W reprezentacyjnym rządzie czyni tylko podlegają karze, ale nie myśli. Ja sam mam moje myśli, które różnią się od zachowanego dotąd systematu. Wie Brat mój o nich, bo objawiłem mu je przed niejakim czasem w nocie względem iego Ministrów. Wszystko co później widziałem utwierdziło mnie bardziej w mniemaniu, które w ówczas oświadczyłem. Zresztą powtarzam, jeśli oskarżeni są winnymi, mają być karaniemi. Nie mogę iedeak zataić moiego żalu, iż postrzegam pomiędzy niemi osoby, które przez 30 lat sprawy Króla broniły. Jeśli po takim życiu zapomnieć mogły swoich obowiązków, tedy zgubnemu to tylko waszemu, Mei Panowie, systematowi przypisać należy, za który jesteście odpowiedzialni.

P. Chateaubriant wydał tu d. 6 b. m. pisemko: *Remarques sur les affaires du moment*, które z największą ciekawością jest czytane. Podług dziennika Paryżkiego stara się P. Chateaubriant dowieść, iż pod rządem reprezentacyjnym niepodobny jest spisek, i że pod panowaniem konstytucyi ni może mieć inny spisek miejsca iak tylko umysłu i talentu.

Liczbą marszałków Francuzkich, składać się naprzyszłość (ma z 12. Xiążęta krwi Królewskiej jeśli służyć będą, otrzymają w pierwszey kampanii patent marszałka polnego, a w grugiey Jenerata porucznika. — Piechota i gwardyi Królewskiej składać się ma przez połowę z Fran-

cułów i przez połowę z Szwajcarów.

Gabinet Madrycki podał d. 12 Czerwca r. b. sprzymierzonem Mocarstwom następującą notę, względem interesów w południowej Ameryce:

Odtąd iak smutne wypadki zaniosły nasienie rewolucyjne do Ameryki Hiszpańskiej, dla odłączenia poddanych od prawego ich Monarchy, rząd Króla Jmci Katolickiego założył sobie następujące niezmienną zasady postępowania: 1) szukając wszelkich sposobów, iakie tylko roztropność ludzka wynaleść może, dla zwrócenia obłąkanych na drogę porządku i posłuszeństwa, okazując iak największą łagodność a iak najmniejszą surowość; 2) w dyplomatycznych stosunkach szukać politycznego środka dla dopięcia tego celu. Rewolucyjne wybicie się południowej Ameryki do wolności lub skłonienie iey do słuchania prawego Rządu, są iak ważnemi w polityce względami, iż zasługują, aby Europą zatrudniała się tą okolicznością, która nowy porządek rzeczy tudzież odmięną w stosunkach politycznych i handlowych za sobą pociągnać może. W pierwszym razie pomysłność Europy doznałaby uszczerbku, a w drugim wystawiałaby wielki i przyjemny widok, odpowiadający ostatnim układom, które prawdziwy interes Mocarstw Europejskich tak szczęśliwie połączyły. Usiłowania tych Mocarstw zniszczyły zgubny systemat, który rewolucya Amerykańska utworzyła i ułatwiła; lecz pozostało im ięszcze przytłumić go w Ameryce Hiszpańskiej, gdzie skutki iego są najważniejsze. Król Jmci Katolicki trzymając się zawsze wyżej przytoczonych obu zasad, i pragnąc mocno uniknąć rozlewu krwi i spuszczeń, będących skutkami tak ohydliwej wojny, chce oraz ściślejszy stosunki zwoje pój-

czyć z Monarchami Europejskimi, przyjaciółmi swymi i sprzymierzeńcami, czekał tylko poły zwrócenia ich uwagi na tak ważną okoliczność, względem której układał się po przyjacielsku z Xiążęciem Rejentem Wielkiej Brytanii. — Bunt w Veruambucu sprawił mocną na umyśle Króla Jmci Katolickiego wrazenie, a w chwili, kiedy uwagę Monarchów, sprzymierzeńców swoich, chciał zwrócić na ten wypadek, potrzeba było wystawić powszechny w tej mierze interes Europy. — Z największą radością przyjął Król Jmci odpowiedź sprzymierzeńców swoich, torując drogę do nader ważnych układów, przez które też Mocarstwa z powodu nieśczęśliwych zdarzeń w Ameryce, dziełem i światłem pośrednictwem swoim chciały się przyłożyć do powściągnięcia odstępczych prowincyj, i założenia tamy między, zepsuciu moralności i politycznym klęskom takiego stanu rzeczy. — Po tych pierwszych krokach nastąpiły oświadczenia i przyjacielskie oświadczenia między ws. omnionemi Mocarstwami i Hiszpanią. Mając zaś Król Jmci Katolicki nieplonną nadzieję rozpoczęcia przyzwolitych układów dla pozyskania pożądanego celu, donosi przyjacielskim i sprzymierzonym Mocarstwom o zasadach, iakich się w tej

mierze trzymał postanowił, to jest: 1) nadać powszechną omnesyją dla powstańców, skoro się prawej władzy poddadzą; 2) przypuścić zdatnych Amerykanów do urzędów i dostojności, tak iak Hiszpanów Europejskich; 3) urządzić stosunki handlowe tych prowincyj względem zagranicznych Mocarstw podług zasad, stosownych do teraźniejszego politycznego stanu tych prowincyj i Europy; 4) zapewnić przyzięcie wszelkich środków, iakieby w ciągu układów przez sprzymierzonych Monarchów były Królowi Jmci Katolickiemu dorządzone, byleby się z zamierzonym celem oraz z utrzymaniem godności jego i praw zgadzały. — Przekonanym jest Król Jmci Katolicki, iż niezwłocznie podług tych zasad układy rozpocząć można, i że ztąd ważne i obfite dla publiczney pomyślności wynikną skutki.

Uwiedomienie Literackie.

Autor Komedyi Zemruda, czyli Zemsta Ładney kobiety, myloie przez dyrekcyją teatru Krakowskiego nazwaney *Kady Bagdalu*; o której w Dodatku do Nru 54 gazety Krakowskiej wyszedł bezimienny artykuł w tonie zlosliwym napisany; ma obowiązek Czytelnikom oświadczyć, że na niego wcale odpowiadać niemyśli, aż po ogłoszeniu drukiem zelżonego przedmiotu.

D O N I E S I E N I A.

Wydział Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości w Senacie [Rządzącym, Wolnego Niepodległego, i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa, i jego Okręgu. Biorąc za powód upłynione już dwa bezskutecznie terminy do licytacji za sprzedarz Kamienicy zawaloney przy ulicy Szewskiej pod liczbą 326 ogłoszone, stanowi Wydział trzeci i ostatczny termin na dniu 20 Września r. b. na którym chęć kupna, mający wyżej uad cenę szacunkową ztp. 2064 wynoszącą stawić się zechcą w Biorach Wydziału Spraw wew. o godz. 10 przed południem w stosowne wadium opatrzeni. W Krakowie d. 24 Sierp. 1818.

Grodzicki. —

Dorowski, S. W.

Wydział Policji w Senacie Rządzącym Wolnego, Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i jego Okręgu. Przyłączając opisanie Więźnia Jana Gembozianaczey Dembskiego z Arosztów tutejszych zbiegłego, wzywa Wydział Policji w Senacie

wszelkie Władze Policyjne ku śledzeniu w mowie będącego Zbłęga, i za wyśledzeniem przytrzymanie i odstawienie pod ścisłą strażą wprost do tutejszych Kryminalnych Aresztów. — Tenże nazywa się Gębosz inaczej Demoski, rodem z Galicji ze Wsi Spytowic lat 39 liczący, Katolik, bezżenny, rolnik, wzrostu średniego, włosow czarych, oczow siwych, długopociągłego nosa. — W Krakowie dnia 22 Sierpnia 1818.

Ruczeński.

Konwiski, Sekretarz.

Dnia 6 Września r. b. na gruncie wsi Ręczelice, w powiecie Stopnickim w Woiwództwie Krakowskim we Dworze odbywać się będzie publiczna sprzedaż krestencyi niemieconey, pszenicy kop 20, żyta kop 20, ięczmienia kop 20, siana fur parokonych 20, za gotową kurs w kraju mającą monetę. W Stopnicy d. 28 Sierpnia 1818.

J. S. Kom.

Działo się w Krakowie dnia 25 Lipca 1818 roku.

Na żądanie W. Maryanny z Mąkowskich Szczepanowskiej, W. Leopolda Szczepanowskiego Małzonki w asystencyi Męża czyniącey, pozostałego po ś. p. Janie Mąkowskim majątku ruchomego i nieruchomego, a szczególniey części w wsi Radwanowicach w Okręgu Wolnego Miasta Krakowa iedyney naturalney Dziedziczki i tamże zamieszkanie sobie obierającey, Powodki, od której W. Słotwiński Mecenasa Sądów Krakowskich do trudnienia się tą sprawą jest umocowanym.

Ja Stanisław Poradowski, Wozny Sądowy Wol. Miasta Krakowa i iego Okręgu przez J.W. Prezesa Sądu Appellacyyego upoważniony do Nr. 306 na ten urząd wezwany, zamieszkały tu w Krakowie przy ulicy Szerokiey na Cmentarzu XX. Dominikanów pod liczbą 74.

W Imieniu Prawa i Sprawiedliwości. — Wzywam wszystkich mających jakie pretensye do części w wsi Radwanowicach ś. p. Jana Mąkowskiego w rok 1795 z narzętego dziedzicznych i przez niego prawem dziedzictwa posiadanych (których Dziedziczką przez Wyrok Sądowy w roku 1808 małoletnia natenczas do liczby 9852 Powodką jest uznana i do Ksiąg hypoteczych wpisana) w Okręgu Wolnego Miasta Krakowa leżących, ażeby w przeciągu miesięcy trzech od daty wręczenia tego aktu to jest od dnia dzisiajszego rachując z pretensyami swemi na prawnych dowodach opartych do W. Słotwińskiego Mecenasa tu w Krakowie przy ulicy Szerokiey pod Nomerem 73 zamieszkałego, udali się; w przeciwnym bowiem razie, jeżeli by z swemi pretensyami do tego niewiadomemi nie zgłosili się, natenczas W. wzywająca Dziedziczka w Trybunale Cywilnym I. Instancyi wolnego Miasta Krakowa i Okręgu, posiadzenia swoje w Krakowie przy ulicy Grodzkiej pod liczbą 106 w Domu Władz Sądowych zwykle odbywającego, żadałaby umorzenia wszelkich pretensyi, jakie wezwani do tych części w wsi Radwanowicach mieć mogą. Które to wezwanie w iedney kopii na Głowych drzwiach Izby Audyencyjonalney przybite, a w drugiey kopii w Biorze Urzędu Publicznego T. O. I. Inst. M. W. Krakowa wręczone, po trzykroć co Niedziel dwie przez Gazety do wiadomości publiczney podaie się.

Stanisław Poradowski, Wozny Sądowy W. M. K. i iego Okręgu.

Prezes Sądu Appellacyyego Wol. niepodległego i ściśle neutralnego Miasta Krakowa i iego Okręgu. Stosownie do art. 118 Kod. Cyw. podaie do publiczney wiadomości, iż Trybunał I. Instancyi tegoż kraju, na prośbę Zuzany Pawiny Włościanki w wsi Filipowice, w Gminie Krzeszowice w Okręgu Wolnego Miasta Krakowa leżącey, zamieszkałey, żadającey uznania nieprzytomności małżonka swego Bartłomieja Pawia, więcey od lat czterech w miejscu ostatniego swego zamieszkania w wsi Filipowicach nieprzytomnego, wydał w dniu 24 Czerwca r. b. wyrok polecający dalsze dochodzenie nieprzytomności wspomnianego Bartłomieja Pawia Sędziemu Pokoju Okręgu Krzeszowickiego. W Krakowie d. 1818 roku.

Nikorowicz.

Koubach Sekr. Sądu Apell.

Dnia 7. miesiąca Września 1818. Roku o godzinie 10 ranoey na Kleparzu przy Krakowie w Domu pod L. 47. sprzedane będą przez publiczną Licytacwą Ruchomości, Kłacz, Koń, i Bryczka. Procz tego puszczone będą w dzierżawę roczną dochody tego Domu. — W Krakowie dnia 25 Września 1818 r.

Jan Nep. Franki Kom.